

Adolph.

Un worum das?

Fritz.

Wil ihr's kånne mitnander!

Julie.

Fritz, Dü redsch üs de Hitze!

Adolph.

Ich kenn jo die Dame gar nitt... ich ha se jo noch nie g'sàh!

Herr Rothfuchs.

Sie kenne d'Jumpfer Julie nitt?...

Adolph.

D'Jumpfer Julie... Sie?... ah! jetz wird's mir klar! ha ha ha... wie si mir so dumm!... enfin, 's isch güet... awer ich ha nur 's Emma gern... ich ha mich nur fir's Emma lo frisiere.

Herr Rothfuchs (fir sich).

Wo soll ich mich geh verstecke!

Fritz.

Isch's möglich!

Julie.

Natirilig... Dü bisch glickliger as Dü's nur verdiensch!

Fritz.

Oh Julie! (er umarmt se).

Herr Rothfuchs.

Eh bien, un ich? wo isch jetz emol die Jumpfer Emma, ass ich se hirothe ka?

Adolph.

Wenn Sie nur d'Ente thàte vertrete!... denn Sie sin an dr ganze G'schichte d'Schuld... was d'Hiroth

abelangst mit dr Jumpfer Emma, die kånne Sie sich üs em Sinn schla.

Julie.

D'Jumpfer Emma isch dert in ihrem Zimmer... sie soll entscheide zwische-n-eüch Zwei (se klopf an Thüre links).

XVII. Uftritt.

D'Gliche, Emma.

Emma (kunnt üse).

Was das fir e Lårme-n-isch!

Adolph.

Kàm Se, mir wisse-n-alles!... 's isch alles üse ku!

Herr Rothfuchs.

Endlig ha-n-ich denn 's Glick, ihre Reize z'bewundere!

Emma.

Un wer sin Sie? wenn ich froge derf.

Herr Rothfuchs.

Dr Herr Rothfuchs!.. dr Frind vo-n-Ihrem Vater... ich ha-n-um Ihre Hand g'frog, glich wo-n-i 's Portrait g'sàh ha...

Emma.

Oh Herr Rothfuchs... mi Hand g'hört im Herr Adolph.

Adolph.

Hàn Sie jetz g'hört?

Herr Rothfuchs.

Un dr Herr Stockfisch... was sàit dà derzü.